

Η ΠΑΡΙΣΙΝΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1953, παρὰ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Παρισίων, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως 150ετίας ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του, ὠργανώθη εἰς τὸ μέγαρόν του τῆς λεωφόρου Φρήντλαντ ἑκθεσις χαρακτηριστικῆ τῶν μεγάλων σταθμῶν τῆς ἐμπορικῆς δραστηριότητος τῶν Παρισίων διὰ μέσου τῶν αἰώνων, μὲ ἐκθέματα σπάνια καὶ πολύτιμα ἀπὸ τὴν Βιβλιοθήκην καὶ τὰ Ἀρχεῖα τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἢ διατεθέντα πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Γαλλικῶν Ἀρχείων, τῶν Ἀρχείων τοῦ Σηκουάνα, τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης, τῆς Βιβλιοθήκης Μαζαρίνου, τῆς Ἱστορικῆς Βιβλιοθήκης τῆς πόλεως Παρισίων, τῶν Ἐθνικῶν Μουσείων καὶ ἰδιωτῶν συλλεκτῶν.

Εἰς ἓν πρῶτον τμήμα, ἀναπολοῦν εἰς τὴν μνήμην τὴν ἀρχαίαν Λουθητιαν, διασταύρωσιν ἤδη τῶν ποταμίων καὶ χερσαίων δδῶν τῆς γαλατορωμαϊκῆς ἐποχῆς, δοκουμένα, ἐστάμπεσ καὶ ἀντικείμενα, ὑπενθυμίζουσι διαδοχικῶς: τὴν ἰσχὺν τῆς Ναυτεμπορικῆς συντεχνίας ποταμοπλοίας*, τὴν εὐημερίαν καὶ σημασίαν τῶν Ἐμποροπανηγύρεων, ἀπὸ τοῦ μεσαιῶνος μέχρι τοῦ 17ου αἰῶνος· τὰς βαθμίδας ἐκπροσωπήσεως τῶν ἐμπορικῶν συμφερόντων, τὰς Συντεχνίας τῶν Ἐξ Κατηγοριῶν ἐπαγγελημάτων, τὸ Ἐπιμελητήριον τοῦ Βαρθολομαίου Λαφφεμά, τὸ Συμβούλιον Ἐμπορίου τοῦ Λουδοβίκου 14ου, τὰ ἐργοστάσια τῆς ἐποχῆς τοῦ Κολμπέρ—ἀπαρχὴν τῆς ἐθνικῆς γαλλικῆς βιομηχανίας—καὶ τὴν νομισματικὴν καὶ δημοσιονομικὴν ἀρρυθμίαν τοῦ 18ου αἰῶνος.

Δεύτερον τμήμα, τόσον πλούσιον εἰς πάσης φύσεως εἶδη ὥστε τὸ μέγα Ἀναγνωστήριον τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Ἐπιμελητηρίου μόλις ἐπαρκεῖ νὰ τὰ περιλάβῃ, ἀποτελεῖ διὰ τὸν ἐπισκέπτην πανόραμα τῆς οικονομικῆς ἱστορίας τοῦ 19ου αἰῶνος

* Τῶν περιφώνων «Marchands de l' Eau».

τερικὴν κατανάλωσιν. Τοιαῦται ζῶναι εἶναι: Ἡ Ἐλευθέρᾳ Ζώνῃ Πειραιῶς, ἡ Ἑλληνικὴ Ἐλευθέρᾳ Ζώνῃ Θεσσαλονίκης καὶ ἡ Σερβικὴ Ἐλευθέρᾳ Ζώνῃ Θεσσαλονίκης. Παρεμφερῆς θεσμὸς πρὸς τὰς ἐλευθέρᾳς Ζώνας εἶναι καὶ ὁ τῶν Ἐλευθέρων Τελωνειακῶν Συγκροτημάτων πετρελαιοειδῶν, ἅτινα καὶ αὐτὰ εἶναι μέρος τῶν λιμενικῶν χώρων πρὸς ἀποκλειστικὴν ἐναποθήκευσιν πετρελαιοειδῶν. Καὶ ἐπὶ τούτων δὲν εἰσπράττονται δασμοὶ κατὰ τὴν ἔξοδόν των πρὸς διάθεσιν εἰς τὴν κατανάλωσιν. Ἀντιθέτως πρὸς τὰς Ἐλευθέρᾳς Ζώνας, διὰ τὰ εἰς τὰ Συγκροτήματα ταῦτα ἐναποτιθέμενα προϊόντα δὲν ὑπάρχει χρόνος περιορίζων τὴν εἰς αὐτὰ παραγωγήν των. Σύστασις Ἐλευθέρων Τελωνειακῶν Συγκροτημάτων προβλέπεται, ὡσαύτως, διὰ προσφάτου νόμου, καὶ διὰ βιομηχανίας ἐπισκευῆς καὶ ναυπηγῆσεως πλοίων.

Τὸ ὡς ἀνωτέρω διαγραφὴν τελωνειακὸν σύστημα τῆς Ἑλλάδος δὲν σκοπεῖ μόνον εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ἀλλὰ καὶ τῶν τοιούτων τῆς διεθνοῦς οἰκονομίας, ὅργανα ἐξυπηρετήσεως τῶν ὁποίων εἶναι τὰ δασμολογικὰ καὶ τελωνειακὰ συστήματα τῶν διαφόρων χωρῶν. Αἱ ἀλλαχοῦ καθιερούμεναι σήμερον τυχὸν ἐλευθεριώτεραι ἀρχαὶ συμβιβάζονται μὲ τὴν οικονομικὴν διάρθρωσιν τῶν καθιερούμενων Κρατῶν πρὸς ἣν ὑπάρχει ἀπόλυτος σχέσις ἐξαρτήσεως.

—ιστορίας πρὸς τὴν ὁποίαν τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον τῶν Παρισίων εἶναι τόσον συνδεδεμένον—μὲ τὴν ἰδρυτικὴν πράξιν τοῦ Ἐπιμελητηρίου κατὰ τὸ 1803, ὑπογεγραμμένην ἰδιοχείρως ὑπὸ τοῦ Βοναπάρτου, ἐκτιθεμένην εἰς περιβλεπτον θέσιν. Βλέπομεν ἐκεῖ νὰ ἀναζοῦν αἱ μεγάλαι φυσιογνωμίαι τοῦ Τερνὸ καὶ τοῦ Ντυπὸν γτὲ Νεμουρ καὶ δυνάμεθα νὰ παρακολουθήσωμεν τὴν ἐξαίρετον καὶ ταχεῖαν ἀνάπτυξιν τῶν ἰδρυμάτων καὶ καταστημάτων καθὼς καὶ τῶν τεχνικῶν μεθόδων τῶν ὁποίων ὁ συνδυασμὸς θὰ φέρῃ καὶ θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εὐημερίαν εἰς τὴν Γαλίαν ἀπὸ τοῦ Ναπολέοντος μέχρι τοῦ πολέμου τοῦ 1914: τῶν μεγάλων Τραπεζῶν, τῶν Ἐταιριῶν, τῶν Χρηματιστηρίων, τῶν μεγάλων Καταστημάτων τῶν Παρισίων, τῆς Δημοσιότητος, τῶν Μεταφορῶν, τῶν διεθνῶν Ἐκθέσεων.

Ἡ ἐνεστώσα διοικητικὴ δραστηριότης τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῶν Παρισίων ὑπομιμνήσκειται, ἐν τέλει, εἰς ὅλην τὴν ποικιλίαν τῶν ἐκδηλώσεών της, κατὰ μῆκος τρίτου τμήματος, ἀφιερωμένου εἰς τὰ παρ' αὐτοῦ διευθυνόμενα Ἰδρύματα καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὰ Κέντρα τοῦ Σπουδῶν, τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ ἐλέγχου ἀδαμάντων καὶ πολυτίμων λίθων, τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν καὶ τὸ Τμήμα του δοκιμῶν τῶν πυροβόλων ὄπλων.

Σημειοῦμεν ὅτι ἡ ἐκπαιδευτικὴ δραστηριότης τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Παρισίων εἶναι καταπλήσσοσα. Εἰς τὰ ὡς ἂν Κέντρα Σπουδῶν αὐτοῦ περιλαμβάνονται π.χ. ἡ περιφημὸς ἀνὰ τὸν κόσμον École des Hautes Études Commerciales τῆς Γαλλίας, ἡ Ἀνωτάτη Ἐμπορικὴ Σχολὴ Θηλέων, ἡ ἰσότημος πρὸς αὐτὰς École Supérieure de Commerce et d' Industrie, τὸ Centre de Préparation pour l' Administration des Affaires, κ. ἄ. Τὸ Ἐπιμελητήριον χρηματοδοτεῖ ἐν ταυτῷ διαφόρους Μέσας Ἐμπορικὰς Σχολὰς εἰδικότητων, εἶναι ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς École nouvelle d' Organisation Économique et Sociale καὶ ἐν γένει πρωτοστατεῖ ἢ συμμετέχει εἰς πᾶσαν γαλλικὴν πρωτοβουλίαν, ἀποσκοποῦσαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν, βελτίωσιν ἢ ἐπέκτασιν τῆς ἐπαγγελματικῆς παιδείας εἰς τὴν Γαλλικὴν πρωτεύουσαν καὶ εἰς ὀλόκληρον ἐν γένει τὴν Γαλλικὴν Ἐνωσιν.

Ἐνῶ οἱ ναυτίλοι καὶ οἱ Marchands de l' Eau συνεχέντρωνον τοὺς ἐπισκέπτας εἰς τὸ ἐν ἄκρον τῆς Ἐκθέσεως, ἠδύνατο οἱ τελευταῖοι, ἐξερχόμενοι, νὰ ἀναπολήσουν ἀναχωροῦντα ἐκ τῶν λιμένων τῆς Ἰρλανδίας, τῆς Σκωτίας καὶ τῶν Σκανδιναβικῶν χωρῶν τὰ φορτηγὰ πλοῖα τὰ ἐρχόμενα νὰ ἐκφορτώσουν εἰς τοὺς παρὰ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Παρισίων διευθυνομένους χώρους ἀποθηκεύσεως, τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν βιομηχανικὴν ζώνην τῶν Παρισίων πάσης φύσεως προϊόντα.

Ἐν τέλει, διὰ νὰ βοηθηθοῦν οἱ ἱστορικοὶ καὶ πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν παρισινήν οἰκονομικὴν ζωὴν, εἰς τὴν εὐκόλον ἀνεύρεσιν ἐκάστου τῶν 1270 δοκουμέντων, ἐσταμπῶν ἢ ἀντικειμένων τῆς ἐκθέσεως, ὁ κατάλογος τῶν ἐκθεμάτων εἶχε καταρτισθῆ ὑπὸ τὴν μορφήν ἀληθοῦς βιβλιογραφίας, μὲ παραπομπὰς πλήρεις καὶ ἀκριβεῖς εἰς τὰς πηγὰς εἰς τὰς ὁποίας οἱ ὀργανωταὶ τῆς ἐκθέσεως εἶχον οἱ ἴδιοι ἀνατρέξει διὰ τὴν ὀργάνωσιν της.

Ἡ ἐκθεσις ὀργανώθη—διὰ πρώτην φορὰν ὑπὸ τοιαύτην μορφήν—χάρις εἰς τὴν πρωτοβουλίαν καὶ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν καὶ κατεύθυνσιν τοῦ διαπρεποῦς Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ Προέδρου τοῦ Συλλόγου Προέδρων τῶν Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων τῆς Γαλλικῆς Ἐνώσεως, μηχανικοῦ κ. Ἰακ. Φουζερόλ, θερμοῦ φίλου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἡμετέρας Σχολῆς. Προσκληθεὶς ὑπὸ

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΕΖΗ

Διευθυντοῦ Ὑπ. Οἰκονομικῶν

Κάθε Κράτος ἔχει : α) Νομοθετικὸν Σῶμα, β) Κυβέρνησιν, γ) Διοικητικὰς Ὑπηρεσίας, δ) Στρατόν, ε) Ἀστυνομίαν, στ) Σχολεῖα, ζ) Τεχνικὰς Ὑπηρεσίας, η) Ὑπηρεσίας Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ θ) ἐν γένει πάσης ἄλλης φύσεως ὑπηρεσίας, διὰ τὰ δυνηθῆν τὰς ἐκπληρώσει τὰς βασικὰς του ὑποχρεώσεις : ἐλευθέραν καὶ εἰρηνικὴν συμβίωσιν τῶν πολιτῶν του καὶ ἀνοδὸν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Λαοῦ.

Ἡ ἐκπλήρωσις ὅμως ὄλων αὐτῶν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Κράτους ἀπαιτεῖ δαπάνας διὰ μισθοῦς καὶ συντάξεις καὶ δαπάνας δι' ἀγορὰν ὕλικου, τὰ ποσὰ τῶν ὁποίων εἶναι τεράστια. Τὰ ποσὰ αὐτὰ τὸ Κράτος τὰ προσπορίζεται ἐκ τῆς ἀναγκαστικῆς εἰσφορᾶς τῶν πολιτῶν—τῆς φορολογίας—καὶ ἐνίοτε καὶ ἐκ δανειῶν ἀναγκαστικῶν ἢ προαιρετικῶν.

Ἡ φορολογία τῶν πολιτῶν ἐμφανίζεται ὑπὸ δύο μορφᾶς : ὡς ἄμεσος καὶ ὡς ἔμμεσος φορολογία. Ἄμεσος λέγεται ἡ φορολογία, ὅταν διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ φόρου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ εἰσόδημα ἢ ἡ περιουσία τοῦ πολίτου (φόρος καθαρῶν προσόδων, φόρος κληρονομιῶν καὶ δωρεῶν). Ἐμμεσος λέγεται ἡ φορολογία ἢ ὁποία ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν των εἰς τὴν Χώραν (βάσμοι), κατὰ τὴν παραγωγὴν των (φόρος καταναλώσεως σιγαρέττων), κατὰ τὴν πρώτην κυκλοφορίαν των (φόρος κύκλου ἐργασιῶν, μονοπώλια) ἢ καθ' ἑκάστην μεταβίβασιν (φόρος μεταβιβάσεως ἀκινήτων, χαρτόσημον κλπ.) ἢ ἐπὶ τῆς παροχῆς ὑπηρεσιῶν ἢ ἐπὶ οἰασθῆποτε συναλλαγῆς ἢ ἐγγράφου.

Ἡ ἔμμεσος φορολογία ἔχει τὸ πλεονέκτημα ὅτι ἀποδίδει ἄμεσως ταμειυτικὰ ἀποτελέσματα. Ἀλλὰ ἔχει καὶ δύο μεγάλα μειονεκτήματα : πρῶτον, ὅτι αὐξάνει τὰς τιμὰς τῶν ἀγαθῶν καὶ συνεπῶς τὸ κόστος τῆς ζωῆς, καὶ δεύτερον, ὅτι εἶναι ἄδικος, διότι δὲν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὴν φοροδοτικὴν ἱκανότητα τοῦ πολίτου ἀλλὰ μόνον τὸ ποσὸν ἢ τὴν ἀξίαν τοῦ καταναλωθέντος ἀγαθοῦ. Δεδομένου δὲ ὅτι τὸ μέγιστον μέρος τῶν ἐμμέσων φόρων προέρχεται ἀπὸ ἀγαθὰ εὐρείας καταναλώσεως, ὁ πλούσιος καὶ ὁ πτωχὸς καταβάλλουν τὸ αὐτὸ ποσὸν φόρου, διότι καταναλίσκουν περίπου τὴν αὐτὴν ποσότητα ἐκ τῶν ἀγαθῶν αὐτῶν.

Ἡ ἄμεσος φορολογία ἀπαιτεῖ τὴν πάροδον τουλάχιστον ἐνὸς ἔτους διὰ τὴν ἀπόδοσιν ταμειυτικῶν ἀποτελεσμάτων ἀλλὰ ἔχει τὸ πλεονέκτημα ὅτι εἶναι δίκαια, διότι κάμνει πραγματικότητα τὴν συνταγματικὴν ἐπιταγὴν περὶ συμμετοχῆς κάθε πολίτου εἰς τὰ δημόσια βάρη, ἀναλόγως τῆς οἰκονομικῆς του δυνάμεως. Εὐλόγως οἱ λαοὶ ἀξιοῦν ἀπὸ τὰς Κυβερνήσεις των ὅπως τὸ μέγιστον μέρος τῶν κρατικῶν

τοῦ Προεδρείου τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐπεσκέφθη τὴν ἔκθεσιν ὁ εἰς Παρισίους κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν εὐρισκόμενος Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς Καθηγητῆς κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Παρισίων κ. Ἰωσήφ Μηλιώτη. Εἰς τὸν κ. Παπαϊωάννου ἐπεφυλάχθη θερμότητι ὑποδοχὴ καὶ λόγοι ἐγκάρδιοι ἐλέγχθησαν τόσον διὰ τὴν Χώραν μας ὅσον καὶ διὰ τὴν Α.Σ.Β.Σ. κατὰ τὴν δεξίωσιν ταύτην.